

dier. Det kan imidlertid også have sin pris at bo på landet, men prisen må aldrig blive for høj.«

Sådan – færdigt arbejde!

Det er SF's opfattelse, at der skal tages helt anderledes håndfaste politiske redskaber i anvendelse end en forbedret generel politik og 17 mio. kr. pr. år i Landdistriktpuljen.

Det nytter ikke noget blot at lade de økonomiske markedskræfter bestemme udviklingen. Vi ønsker i stedet at fastlægge, hvilken retning landdistrikterne langsigtet skal udvikle sig i, og så tage de nødvendige midler i brug for at nå det mål.

På baggrund af en meget lav aktivitet i regeringspartierne op til forhandlingerne og på baggrund af det, jeg har refereret om ministerens udlægning af, hvordan vi skal redde landdistrikterne, har jeg deltaget i forhandlinger med Venstre og Det Konservative Folkeparti om et dagsordensforslag i dag. SF vil nemlig have, at der skal ske noget i landområderne, og det er vi – som det fremgår af den tale, jeg hidtil har holdt – ikke rigtig sikre på at regeringen reelt lægger op til.

For SF har det været vigtigt at få en forbedring på realkreditlånsmarkedet med i det, og vi havde gerne set, at man var gået endnu længere, end vi gør i dag, men det er en god begyndelse.

Det er også vigtigt for os, at vi får set på storcenterproblematikken og lavprisvarehuse, således at man ikke fortsat kan etablere sådanne centre til skade for de almindelige butikker i landområderne.

Op så har det også været vigtigt for os at pointere, at den offentlige service skal forbedres væsentligt, og når jeg taler om offentlig service, er det jo skoler, daginstitutioner og kollektiv trafik osv.

Jeg vil gerne pege på nogle konkrete områder, hvor Folketinget bør fastsætte nogle overordnede retningslinjer, så der gives muligheder for at bevare og udvikle bæredygtige landdistrikter:

Inden for detailhandelen mener vi, at lokalisering af storcentre og lavprisvarehuse skal reguleres, da de er den største trussel mod detailhandelen i lokalsamfundene. Byggestopet skal forlænges, og den nuværende kvadratmetergrænse nedsættes fra 5.000 til 3.000 m².

Op ved fremtidig planlægning inden for området skal der bl.a. tages hensyn til den eksisterende detailhandel, muligheden for at bevare og udvikle bæredygtige landdistrikter og miljøpåvirkning ved butikspendling.

Den servicebutik, som vi ønsker der skal være mulighed for i en række landsbyer, skal være en servicebutik, hvor man både kan købe varer og besøge sine postforretninger, og hvor der både kan være et filialapotek og et bibliotek, hvor man kan låne bøger og få adgang til en fotokopimaskine og en telefax osv. Det finder vi er en rigtig god idé.

Skolerne skal bevares i lokalsamfundene, eventuelt som fødeskoler for de lidt større skoler i kommunerne. I den forbindelse kan man medindtænke § 70-institutionerne, således at den nødvendige pasning af børnene ikke tvinger forældrene til at køre 10 km til den nærmeste dagplejemor eller børnehave. Samtidig er institutionen med til at skabe yderligere aktivitet i lokalområdet.

Muligheden for at indføre initiativet til folkeafstemning i forbindelse med skolenedlæggelser bør genindføres, da sådanne initiativer ofte er med til at skabe nyt liv og ny gejst i truede lokalområder.

Angående transportproblemerne bør der stadig ske en udvikling af den kollektive trafik i landdistrikterne i form af telebusser eller tele-taxier og koordinering af transportbehovene mellem lokaltrafik, skolebusser, transport af ældre til dagcentre, lægebesøg og lign. Transporten til og fra disse steder skal koordineres, samtidig med at åbningstiderne i kommunens serviceorganer og kulturtilbud tilrettelægges, så de passer til busafgangene. Der tænkes her på biblioteker, svømmehaller, kommunekontorer, ældrecentre, lægekonsultationer m.v. Hvis man oven i købet gør transporten gratis – kommunen skal jo alligevel betale for transport af ældre og børn – får brugerne en grund mere til at bruge den kollektive trafik.

Vedrørende privatbilismen er den stadig et must i mange landdistrikter, da den kollektive trafik umuligt kan fungere tilstrækkelig fintmasket i de områder. Det kolliderer imidlertid med målene i Trafikhandlingsplan 2005 om, at CO₂-udslippet skal nedsættes med 20 pct. Man må derfor overveje, hvordan man kan sikre landdistrikternes transportbehov, samtidig med at man fastholder energifagfigterne og benzinpriserne, og man kan tænke sig flere forskellige løsningsmodeller på det problem.

En mulighed kunne f.eks. være en omlægning af befordringsfradraget, således at privatkørsel i større, sammenhængende områder med kollektiv trafikbetjening ikke udløser befordringsfradrag, og provenuet herfra kunne bruges til sub-